

קול החינוך

יו"ל ע"י 'ועד הורים'
למסירת מידע
ומשלוח מסמכים
טלפקס: 03-691-5752
דוא"ל: kol581562@gmail.com

בניך ובנותיך נתונים לעם אחר!!!

עדויות מצמררות על הטמעת ערכי הציונות והמדינה במוסדות החינוך

'אמיתיים' של שוטר וכולנו נגענו בהם... האם ההמומה שהתקשרה לגננת ותמחה על הדבר, נענתה, אינני מבינה מה הבעיה, כבר לימדתי את זה בחמשה גנים ואף אחד לא העיר על זה!... וכשהאמא ניסתה לומר לגננת, מדוע היית צריכה להביא את המדים לגן, הגיבה, לילדות יש 'ריאקציה' מהמשטרה, צריך לפוגג את זה, להראות להם שהמשטרה זה דבר חיובי באשר היא שומרת על החוק והסדר הציבורי... בשבוע שחל בו ל"ג בעומר במסגרת לימוד "בעל מלאכה" הנוגע ל"עניינא דיומא"... שריפות ומדורות, למדו בגן על ה"כבאי" ועל הכרת הטוב שחייבים לו...

הצגה חילונית לכבוד רשב"י

ילדי ת"ת בקהילה תורנית בדרום זכו לתכנית מיוחדת לכבוד יום ל"ג בעומר היולא דרשב"י, בה הציגו בפני ילדי הת"ת הצגה שהמציגים בה היו שני אנשים חילוניים ואחד חובש כיפה סרוגה! לכבוד התנא האלקי רבן שמעון בר יוחאי!?

"מי התיר לדבר נגד המדינה?"

בבי"ס בית יעקב בעיר אלעד, נעמדה אחת המורות לפני יום אידם, ודיברה בפני הבנות את דעת התורה הברורה ביחסינו למדינה, ואיך שקמה המדינה עלינו לכלותינו מיום היוסדה עד הלום. לפתע תוך כדי השיעור נעמדה מפקחת "חרדית" תושבת ב"ב שישבה והאזינה לשיעור,

כשמסקנת הדברים היתה, שהבת השוללת היא "קיצונית" ודעותיה הם בשיטת 'סאטמאר' כלשונה!

תהלים לזכר החללים ה"חרדים"

בבית ספר בית יעקב בב"ב - כך מעיד לנו אחד ההורים - חזרה בתנו לאחר הלימודים ב"יום הזיכרון", כשהיא מספרת שבזמן הצפירה עצרה המורה את השיעור והורתה לבנות הכיתה לומר תהלים "לעילוי נשמתם" של החיילים, והוסיפה שהרי היו גם חיילים "חרדים" שהכריחו אותם ללכת לצבא וגם מהם נהרגו, וצריך להתפלל לזכרם...

בגן חובה בב"ב, הגננת אמרה עם כל הבנות תהלים בזמן הצפירה לזכר הנופלים. מבלי להכנס לעצם הטמעת המושג של "חייל חרדי", הרי עצם ההתייחסות ל"ימים" שלהם זה נורא!

"המשטרה זה דבר חיובי"

אברך תושב העיר אופקים מספר על בתו שלומדת בגן חובה, כאשר מתחילת שנת הלימודים הנוכחית נכנסה תכנית חדשה בלימודים, ושמה "בעל מלאכה" כשבכל שבוע לומדות הילדות על בעל מלאכה אחר ועל מקצועו ותועלתו. מבלי להכנס לצורך ה"דחוף" בידיעת הבנות דברים אלו, מספר אותו הורה, שיום אחד חוזרת בתו נלהבת מהגן כשהיא מספרת: היום למדנו על ה"שוטר" והגננת הביאה לגן מדים

סיפורים רבים זורמים לשלחן המערכת על האש הבווערת בשדה החינוך. דברים מוזרים שלא שערום אבותינו, והיהדות הנאמנה עומדת ותמחה, מי ילד לנו את כל אלה, על איזו קרקע צמחו פירות באושים שכאלו, ואין מענה.

מתוך המעשים ליקטנו דברים ששמענו מכלי ראשון ממש. כל פרטי המקרים שמורים במערכת ואינם מפורסמים מסיבות מובנות. ההרגשה היא שכל החומות שעמלו רבותינו מצוקי ארץ זיע"א ויבלחט"א ובנו בינינו ובין החילוניות, קורסות ונופלות אחת אחרי השניה ואין מציל.

"הכרת הטוב" למדינה?

באחד הסמינרים החשובים בבני ברק בכיתה ג' דיברו שתי בנות ביניהם לפני יום החגא הלאומי, יום ה' באייר, כאשר בת אחת שואלת את השניה מה תעשו ביום הזה, כשהיא מספרת שהם יוצאים לטיול, הגיבה חברתה, אני לא חושבת שאפשר לטייל ביום עצוב שכזה, והבת עונה לעומתה, מדוע זה יום עצוב והרי אנו חייבים "הכרת הטוב" למדינה על כל מה שהיא נתנת לנו, ואם כן הוא יום של שמחה...

כשהתגבר הויכוח פנתה אליהם המורה ושאלה מה בפיהם, למשמע הנידון הגיבה המורה שבודאי צדקו דברי האומרת שחייבים הכרת הטוב למדינה והוא יום שמח... (!) והדבר חולל סערה בכיתה,

כתובים בספרי קורות הדורות, ובדברי רבותינו זיע"א ואי אפשר להכחישם. ענו כמה בנות, אז היום ודאי הרבנים יחלקו על זה, ולא נחה דעתן עד שאחת הבנות עמדה והרצתה בפני כל הכתה שכל המושג של "יהרג ואל יעבור" ומסירות נפש אינו שייך לדורינו, מכיון שהוא דור חלש ואינו יכול לעמוד בדברים כגון אלו רחמנא ליצלן! כמדומה, שכל מילה נוספת מיוחדת...! זעקתנו יוצאת בזה לפקוח עיניים עוורות על כל שדה החינוך הבווער באש הקרירות הפושה בכל חלקה טובה במחנינו. "הכלה אתה עושה לשארית השביה?" האם כל עמל רבותינו היה לשוא? איך נוכל לעמוד מנגד חומות החינוך ההולכות ונפרצות ואין מציל מידם!?

כל לב, כאשר אנו מגלים טפח ומכסים טפחיים בכדי שלא לצנן ולקרר את האמבטי בהסתגלות לכל עדכוני ההשקפה... וכך מספרת בת הלומדת באחד הסמינרים בב"ב בכיתה ג'. המורה לימדה בכיתה על מאבקם הנחרץ של גדולי הדור ראשי גולת אריאל זיע"א בזמן גזירת גיוס בנות ושירות לאומי, וסיפרה על פסקו הנחרץ של רבינו הגדול מרנא החזון איש זיע"א ועמו כל גדולי ישראל ששירות לאומי הוא ב"יהרג ואל יעבור". לפתע התחוללה סערה בכיתה, אחת הבנות העירה כי הדבר לא יכול להיות ומסתמא היו שחלקו עליו... המורה שהופתעה למשמע זאת, והגיבה כי הדברים

והחלה לגעור במורה לעיני כל הילדות. "מי התיר לך לדבר כך נגד המדינה?" "האם קיבלת היתר מגדולי ישראל לדבר כך?" "והמורה נאלמה דום! הא לנו תוצאות ה"פיקוח" של "משרד החינוך" המשפיע ישירות על חינוך צאצאינו.

הבנות רקדו ושרו:

ב"חג העצמאות - קיבלנו מתנה!"

הסיפור דלהלן אילולי שמענוהו באזנינו מפיו של אחד ההורים, לא היינו מאמינים שאירע דבר שכזה, אבל אחר חקירה ודרישה הרי הוא לפניכם כפי שסיפר לנו בזעזוע עמוק אביה של אחת הבנות:

בתי לומדת באחד מבתי הספר החשובים והמרכזיים בעיר אלעד. היה זה באחד מן הימים בשבוע שלאחר החגאות הלאומיים ימי הזכרון והעצמאות שקבעו להם. בתי חזרה מבית הספר כשהיא מזועזעת כולה, וכך היא מספרת, המורה נעדרה מן הכתה לפרק זמן והיה "שיעור חפשי", הלכו כמה מבנות הכתה הוציאו דפים וציירו "דגל ישראל", ולאחר מכן רקדו עם הדגלים ושרו "חג העצמאות קיבלנו מתנה, ד' נתן לנו את המדינה..." (רח"ל) במנגינת שיר ילדים מוכר על חג השבועות! כשהדבר עובר ללא שום הסתייגות.

מי נטע רגשות אלו בליבן של הילדות? להיכן נעלמה לה הרגשת התיעוב והניכור שחונכנו כלפי המדינה וסמליה? מי פרץ את חומות היהדות החרדית לכל ערכי הציונות? האם לדתיים לאומיים נהיינו!?

יומן של חייל

מורה ברמות ג' נותנת לבנות לכתוב "יומן של חייל", מה שכמובן יוצר זהות רגשית עם דמותו ההירואית והנערצת של החייל הדגול, השוחה להנאתו בביב השופכין המצחין של תחתית החברה החילונית. הגדילה לעשות מורה אחת, שהכריזה על "חיזוק בצניעות" לזכות החיילים...

"יהרג ואל יעבור"!

ונסיים בעוד מעשה מזעזע אחד, מחריד

תנועת "בתי" לאן!?

תצלום מודעה שהגיעה לידי המערכת מודיעה על "יום אחדות באלעד" כאשר ביום זה לרגל ציון יום פטירת שלושת הנערים החטופים שנרצחו לפני שנתיים, יתקיימו פעילויות מגוונות בסימן "אהבת ישראל". למותר לציין את רוח הדתית-לאומית הנושבת מפרסום זה וכפי סוגי התכניות המפורטות במודעה המתפרסמת כאן.

אולם למרבה הפליאה והתדהמה, למרות שהדבר נראה כי הוא שייך לציבור הרחוק מסגנון החיים החרדי, במסגרת פעילויות הנוער שבהם יפעילו בני הנוער "למען קירוב לבבות" כלשון המודעה, משתתפות תנועות הנוער: בתי, אריאל, עזרא, עוז, אפיקים!

האומנם? עיריית אלעד בראשות ראש העירייה החרדי, החליטו למכור כליל את כל נכסי הרוח של בנות ישראל?! האם לא קמה לה תנועת "בתי", במטרה להתבדל מכל הארגונים הזרים דוגמת "עזרא" ודומיו, ארגוני תערובת רח"ל ודעות כוזבות ולאומיות?

"כי ראתה גוים באו מקדשה, אשר ציוית, לא יבואו בקהל לך".

אודות חוברות ההשכלה - "תורת חיים" / מאמר שני בסדרה

ולהתענג על דברי התורה, היוצאים מפורש מפייהם של תינוקות שלא טעמו טעם חטא, תוהים, "תנועה"? הם תמהים, "וואס איז דאס - תנועה"? הם הולכים לברר. מה זה, קדשים? טהרות? אולי קבלת האריז"ל?

אוי רבותי, אותנו זה מצחיק, אבל באמת זה לבכות! איך נפלנו, מהעושה סוכתו בראש האילן עד ל'חוקי התנועה'. בעמוד הבא הילדים מגיעים עד ה"למעשה"... לאסוקי שמעתתא אליבא דהלכתא. חוקי התנועה - בשטח. שלא יהיה בבחינת ה"לומד ואינו מקיים" רחמנא ליצלן. כידוע, שהעיקר הוא הלמעשה...

ובכן, עושים ניסוי. "הניסוי ייעשה על ידי שני תלמידים. חשוב לבחור שני תלמידים בעלי מבנה גוף וכוחות שווים. שני התלמידים יעמדו משני עבריו של השולחן". כל המלאכים הקדושים שבאו להעלות את ה"שיעור משניות" לשמים ממתנינים עדיין... כדי שלא להפריע לניסוי. שלא יהיה ביטול תורה חלילה...

"מה יקרה אם שני הילדים ידחפו את השולחן? לאן ינוע השולחן?" מאחורי הדלת עומד לו ר' זלמן. הוא בא לתת לילד שלו, את הסנדוויץ' ששכח בבית. הוא רק עומד קצת ליד הדלת ומקשיב, ליהנות קצת מקולות התורה הקדושה. שיעור משניות, אה איזה נחת. פתאום הוא שומע פיצוץ עז. מישהו זועק לעזרה. שולחנות עפים, היסטריה, המלמד רץ ממקום למקום, כל הכיתה כמרקחה. מה זה? ר' זלמן נבהל. באמצע

אין אפיקורסות גמורה, עם כל הדקדוקים והחומרות, אפיקורסות לחומרא, אפיקורסות למהדרין, בשיעור חזון איש, הכל בסדר, כמיטב המסורת של החינוך הממלכתי-דתי במדינת ישראל.

* * *

הכותרת הרעשנית מכריזה בגאון "קול ה' על המים". לא מדעים, לא עריכת ניסויים, מה פתאום. זה ממש "קול השם על המים!"

העמודים הראשונים הם ממש קודש קדשים. בבחינת "קול השם על המים". ציטוט מהמשנה, גמרא, ברייתא, "העושה סוכתו בראש העגלה או בראש הספינה כשרה ועולין לה ביום טוב", אה, איזה נחת יהודי טהור, כל כך זך, כך נקי ומרגש, דמעות בעיניים. הבל פיהם של תינוקות של בית רבן. הבת קול יוצאת ומכרזת "חזו חזו בני חביבי, דעסקין בחדוותא דילי". ממש להתענג על קולות התורה הבוקעים מפייהם של תינוקות של בית רבן. הא איזה שמחה, הבריאה כולה קורנת מאושר.

וככה הגישמאק הגדול נמשך כמה עמודים, אה! הילדים לומדים עוד ועוד מושגים מהתורה הקדושה, רוח מצויה, רוח שאינה מצויה, פלאי פלאים.

בסוף עמוד 5 מגיע סוף סוף הסיכום הכללי של החלק של ה"קול השם על המים", שמהווה הכנה לתפנית החדה.

"בכל הסוגיות דלעיל למדנו על תנועה. להלן נכיר שני חוקי בריאה הקשורים לתנועה".

כל הפמליא של מעלה שבאו לשמוע

הפרק השני של החוברת הליצינית "תורת חיים", תכנית ללימוד מדעים בתלמודי התורה, מונחת כאן לפני, אני אמור לכתוב עליה מאמר, אבל רבוננו של עולם, איך כותבים מאמר על כזה דבר? צריך מאמרים? צריך הסברים? פשוט לשבת ולצחוק או לבכות, או שניהם ביחד. הרי ממה נפשך, מי שיש לו קצת רגש חרדי, הרי לא צריך שום הסברים מלומדים, הוא פשוט יקרא את החוברת ותסמרנה שערות ראשו. ואילו מי שלא גדל בשטעטל שלנו, נעבאך, הרי לא יבין מה רוצים ממנו.

אז במקום לכתוב פילפולים והסברים, פשוט נקרא את החוברת, ונצחק ביחד, ואולי הקוראים הנכבדים יעזרו לי להחליט מה יותר חשוב, לצחוק, או לבכות...

ובכל קטע שנקרא נזכור שוב ושוב - לא מדובר בתכנית מבולבלת לנוער מבולבל בגבעות השומרון, במוסד דתי לאומי ברמת גן עם מנהל אפיקורוס למחצה, או תכנית לימודים של בית ספר רב תרבותי בקנדה, בנשיאותו של "הרב ג'ורג'", אלא בספר לימוד שעל השער שלו נכתב "תורת חיים - תכנית לתלמודי תורה", והוא נלמד בפועל בתלמודי תורה נחשבים, עד שקבוצת הורים הצליחו להוציאו במאבק נחוש ובכח מכתבם הנחרץ של גדולי התורה שליט"א.

למרות שחלק מהמנהלים לא כל כך הבינו מה הבעיה. הם פשפשו בכל החוברת ולא מצאו שום תמונה של צלב או תועבה כל שהיא. הכל בסדר. כל עוד

שיעור משניות, כזה רעש.

נמשיך הלאה בחוברת.

"חוק התנועה הראשון אומר... גוף נמצא במנוחה כאשר "שיקול הכוחות" הפועל עליו הוא אפס".

"...הסבירו את תוצאות הניסוי..."

הניסוי ממשיך - "מה יקרה אם תלמיד

שלישי יצטרף לאחד משני התלמידים"

אוהו, איזה חגיגה. באמצע שיעור

משניות. המלמדים של פעם היו כאלה

משעממים. תראו איך נראה שיעור

משניות "מאתגר ועכשווי, מעצים,

ומעניק 'ארגז כלים' להעשרת

האינטליגנציה של התלמיד".

שני תלמידים מצד אחד, השלישי

מהצד השני, המלמד הצדיק באמצע,

וכולם דוחפים בכל הכוח, וכיתה שלימה

עומדת על הכיסאות ושואגת בגרונות

ניחרים... כל מי שהיה פעם ילד יכול

לעצום את עיניו ולתאר לעצמו את

המראה הבלתי נשכח. מאחורי הדלת ר'

זלמן כבר חיוור לגמרי, בידיים רועדות

הוא מנסה לחייג לכוחות ההצלה.

ורק המשנה, אוי ההייליגע משנה,

עומדת מבויישת בצד, "עשאוני בניך

ככינור שמנגנים בו בבתי משתאות".

* * *

ועכשיו לניסוי מספר שתיים, ומספר

שלוש, עם עפרון ומחק, לומדים על כוח

הכבידה, וכח העילוי, וכדור הארץ, ומה

לא. החוק הראשון של התנועה, והחוק

השני של התנועה, בקיצור - פיזיקה

אורגנילית ב"תתי"ם", וכל זה כמובן

למטרה אחת ויחידה.

"הסבירו לפי זה את המדרש קהלת",

וכאן יש סיפור מהמדרש קהלת, עם

ספינה ונשרים וכו' וכו', בקיצור, צריך

לפרוע מדי פעם איזה 'מכס' בשביל

השיעור משניות, ולהמשיך הלאה עם

הפיזיקה והניסויים המטופשים חסרי

הטעם והריח.

וכך ממשיכים הלאה והלאה, והפיזיקה

הולכת ונהיית יותר ויותר מורכבת, וילדי

ישראל צאן קדשים בונים מיתקן

מקשיות פלסטיק, כדי "להסביר את

החוק השלישי של התנועה". וכל זה

מלווה בתמונות של איזה גוי או חילוני

רח"ל נושף בקשיות הפלסטיק בכל מיני

תנוחות, כאחרון הטפשים (מעניין למה

לא מצאו איזה חרדי מחמד שיהיה מוכן

להצטלם, כנראה שיש גבול להתבזות...

אולי במהדורה הבאה...).

בעמוד 16, אחרי כל כך הרבה תנועה

ופיזיקה, חוקים וניסויים, שוב צריך

לשלם את ה'מכס' למשרד הדתות...

ושוב יש ציטוט מהמדרש רבה, על

ספינות בנמל, והרוח שמיטיה אותם,

ואז שוב דיון ארוך על התנועה של הרוח,

וכו' וכו'. ואז יש ציטוטים מספר הערוך,

ורבנו חננאל, וקשר של קיימא, והלכות

שבת, והכל כדי להסביר לילדים את

הפיזיקה של הספינה, ואז כמובן מגיע

החלק של "לאסוקי שמעתתא אליבא

דהלכתא", והילדים הולכים לבנות

מכונית עם מפרשים כמו של אניה,

והמלמד צריך לנשוף מלוא ריאותיו על

המכונית, פעם אחת עם הבלון ופעם

אחת בלעדיו, לשמחתם המלאה של ילדי

ישראל העליזים, שכמובן לא היו להם

ימים טובים כאותו יום.

ועכשיו יש מבחן במשניות ומדרש רבה

"איזה אחד משלושת חוקי התנועה בא

לידי ביטוי במקרה הנוכחי?"

הוא רק עומד קצת ליד הדלת

ומקשיב, ליהנות קצת

מקולות התורה הקדושה.

שיעור משניות, אה איזה

נחת. פתאום הוא שומע

פיצוץ עז. מישהו זועק

לעזרה. שולחנות עפים,

היסטריה, המלמד רץ ממקום

למקום, כל הכיתה כמרוקחה.

מה זה? ר' זלמן נבהל.

כאן יש הרבה עמודים מלאים וגדושים

במכוניות, ובלונים, ומפרשים, וניסויים.

אחר כך מתחיל שיעור נוסף, והילדים

לומדים על "האומר ערך ידי עלי",

ו"משקל ידי עלי", וכאן מגיעים לנושא

של "משקל סגולי".

עכשיו עושים ניסוי נוסף. המלמד

ממלא מיכל שקוף במים. עכשיו מודדים

כמה מים יוצאים כשמכניסים אגרוף

למים.

אבל צריכים להכניס שני אגרופים,

"אגרוף של המלמד" ו"אגרוף של ילד"

(ציטוט מדויק מהחוברת, שיהיה ברור).

והילדים הטהורים מודדים בדיוק כמה

מים נשפכו על ידי האגרוף של המלמד,

וכמה מים נשפכו על ידי האגרוף של

הילד. וכל זה מלווה בתמונות מרנינות

לב, כמובן.

התערובת המשונה של קודש וחול,

פסוקים וברייתות עם פיזיקה ושאר

ירקות, ממשיכה עוד עמודים רבים, אבל

אנחנו כבר הבנו את הכיוון.

* * *

הסגנון הזה נשמע מוכר. אפשר למצוא

אותו בעלוני פרשת השבוע של רבני

הציונות הדתית, בספרים המשונים

הנושרים מחיקם. יש איזה מין יצר הרע

משונה לערב דברי תורה עם הבלי

הבלים ילדותיים ומטופשים שמצננים

ומקררים כל רגש קודש, והופכים כל

דבר שבקדושה לדבר זול ומזולזל רח"ל.

כך אפשר ללמוד גמרא עם קומיקס

ותרשימי זרימה, מאמר של רב ולצידו

מאמר של דוקטור, חז"ל בגובה העיניים,

תנ"ך בגובה האוזניים, הרב קוק עם

ביאליק, שולחן ערוך מבואר על פי חוקי

חמורבי, וספר איכה עם פרשנות מאת

שולמית אלוני.

כשהתערובת העלובה והריקנית הזאת

נמצאת בקריית ארבע או בנחלים, אנחנו

יכולים לשבת ולצחוק, אבל כשזה נעשה

בחדרים שבהם לומדים ילדינו, והמנהל

לא כל כך מבין מה הבעיה, זה כבר סיפור

אחר.

פיקוח הרסני במוסדות החינוך!

שלל ידיעות שהגיעו למערכת אודות המתחולל בגנים, תתי"ם ובתי הספר לבנות, דרישות על גבול הכפירה, פיקוח עם ניצני פריצות, שיעורים חיצוניים וזרים

מטעם משרד החינוך והתיישבה על כסא המלמד בכתה א' (או במכינה) ובחנה את רמת הקריאה של הילדים. למחאת אחת האמהות ענה המלמד, שזה לצורך איבחון של ילדים מתקשים! מעניין לדעת מה עוד יביאו לתתי"ם, כדי לסייע לילדים מתקשים...

7) במסגרת התכנית העירונית "היתרון הירושלמי" (שכבר התרענו על כך בגליון מס' 81 עם דיווח על טיולים של ילדי ת"ת ובנות בית יעקב בגבעת התחמושת ועוד מקומות שליליים), יצאו ילדי ת"ת... בירושלים לגן החיות התנכ"י וביקרו ב"תיבת נח" במקום. הורה לילד בת"ת התבטא: אילו הייתי יודע שהילד יתאר לי איך נראה שמה נח בתיבה, לא הייתי מעלה בדעתי להרשות לו להשתתף בטיול. לדאבון, ההורים אינם מודעים לעובדה שכל הפעילות של ה"יתרון הירושלמי" אינו לרוחינו כלל.

8) לת"ת וותיק ומרכזי באזור המרכז נכנסה מפקחת חילונית באמצע שיעור ופיקחה על הנעשה. היא עיינה ביומן ותיחקה את המלמד הנדהם ושוחחה עם הילדים והמלמד במשך שעה ארוכה.

9) בכיתות הנמוכות נכנס לאחרונה חומר לימודי חדש על "בריאות השיניים". הורים רבים התלוננו על ההפקרות בשטח, ושהמנהלים עושים כבתוך שלהם ומשנים את צביון התתי"ם. ולעיתים שיעורים אלו הם על חשבון לימודי הקודש. בת"ת... בירושלים התקיימה ההרצאה הנ"ל בבית הכנסת של הת"ת לכתות ג-ד בשעות הבוקר, ובת"ת... אף הוא בירושלים, התקיימה ההרצאה ע"י אשה. חשוב לציין כי שני התתי"ם הם תתי"ם חשובים.

להיות במרכז, כמו עצים ונחלים ויצירות מהטבע.

אגב, בסמינר בירושלים היה כינוס ובו השמיע דברים הגאון רבי יהודה עדס שליט"א ראש ישיבת "קול יעקב" שהתריע על כך שדורשים מגנות להוריד תמונות של רבנים ותפאורה בנושא השבת.

4) הרה"ג... ממודיעין עילית סיפר ששמע ממקור מוסמך, כי ברשת גנים מסויימת התלוננו במשרד החינוך על הכבדת הפיקוח, ושאלו מדוע אתם דורשים כל כך תמורת הסכומים הפעוטים שלכם... אך הם נענו בקשיחות "אנחנו נדרוש ונדרוש ולא ניתן יותר כסף עד שתעברו לממלכתי חרדי!" - כל מילה נוספת מיותרת.

5) מנהלת ב... דרשה שהמורה תגיש לתלמידות 8 דפים תחת הלוגו בשם "ארגז כלים שלי". על התלמידות היה מוטל לענות על החומר לצורך סקר ובדיקת האינטליגנציה שלהן, באמצעות חומר עיוני הכולל מחקר מדע, חשיבה, ידע, עולם ועוד. ראוי לציין שהמורה סירבה לתת לתלמידות את החומר והפגינה עמדה עצמאית עם מסר ברור שלא יתכן לקבל כל גחמה של פקיד משרד החינוך ושאר זרועות השלטון העושים בנו ככל העולה על רוחם ובפרט שזה לצורך הסקרים שלהם שמטרתם לקדם את ה"חינוך מחדש" שלנו.

לאחרונה שמעתי על מספר תופעות חמורות בתתי"ם ולדעתי חשוב לעורר את הציבור על כך, כדי שיהיו עירניים וידרשו מהנהלות שלא יכניסו זמורות זרות לתתי"ם.

6) בת"ת חשוב... בירושלים נכנסה גב'

בנושא הפרצות השונות בגנים, כבר פורסם שלאחרונה התחדש מושג של "גנת מובילה" חרדית, החייבת להיות בעלת תואר אקדמי לכל דבר, והיא אחראית לפקח על כ-8 גנים. היא מופיעה בערך אחת לשבועיים ותפקידה למסור דו"ח למשרד החינוך על הנעשה בגן וכן כיצד מקבלות הגנות את ההוראות החדשות שהיא מביאה עמה. לדוגמא:

1) בי"ז בתמוז הגיעה מפקחת ואמרה לגנת שלא תספר על חורבן בית המקדש, זה קשה לילדות! היא נימקה. זה היה פעם. תספרי על מלחמת השחרור שאז שוחררה ירושלים המערבית ובמלחמת ששת הימים שוחרר החצי השני וכו'. זה קל לילדות להבין.

הגנת הביעה את חוסר שביעות רצונה. אז אמרה לה המפקחת, לא, זה לא דווקא על ירושלים אפשר לספר על ערים נוספות וכו'.

2) במקרה אחר, המפקחת דאגה לעזור לגנת כיצד להסביר לילדות את ענין הבריאה ביום שלישי של "יקוו המים", שהמים שמעו לקול ה' כי יש חוק של "כלים שלובים", עפ"ל על כפירה מוסווית וגלויה זו.

הרב... מב"ב סיפר ששמע מגנת שגם בסיפור 'אברהם אבינו והמלאכים', המליצה מפקחת להסביר שה"ש"ש מלאכים" היו 2 ערבים ושוטר!"

3) סייעת בגן... סיפרה שהמפקחת ראתה בתפאורה של הגן, יצירה של ארון קודש ולוח של הפרשיות ולוח מעשים טובים. אמרה לה המפקחת תשימי את הכל בצד, יש נושאים אחרים שצריכים

כשהם מסמנים עם לורד זרחן כל מוצר טריפה. חזיר בלורד צהוב, ארנבות באדום, וכן הלאה. רעיון יצירתו, מי אמר שנגמרו הגאונים. נקודה למחשבה!)

2 מספר הרב... כמסיח לפי תומו, בכניסה שלי גרה משפחה פלונית. משפחה זו מאז ומעולם השתייכו באופן מוצהר לציבור החרד"לי, במשך שנים הם החזיקו אייפונים, ושלחו את בנותיהם ובניהם למוסדות כלאיים חרדליים. במשך כל השנים הם נטפו שנה עמוקה ועיוורת לכל דבר שנדף ממנו ריח של אברכים ובני תורה, כשפיה המדבר גדולות של האשה לא חדל לרגע אחד לדבר בעזות מצח את השקפותיה הקלוקלות. והנה, בשנים האחרונות אחרי שמשרד החינוך העמיק את שליטתו בבתי הספר בית יעקב, ובפרט בענין קבלת והרחקת תלמידות, הם החליטו לפתע שהם ישלחו לבית יעקב. וכך הוה, בנותיהם האחרונות לומדות בבית יעקב בשכונת...

3 סיפר הרב... אשתו מכהנת כמנהלת של אחד מבתי הספר ב... יום אחד היא קבלה החלטה נחושה שאין ברירה וחייבים לצאת למערכה עיקשת נגד מחזיקי האיפונים, כי בנותיהם מקלקלות את בתי הספר, והגיעו מים עד נפש. אולם, כדי לצאת למערכה שכזו יש צורך בשיתוף פעולה עם פקיד פלוני בחינוך העצמאי. וכך, מתוך תחושת שליחות ונחישות, היא קבעה פגישה עם האישיות הרלוונטית לצורך הקשר עם משרד החינוך.

אחרי כל ההכנות, כאשר הגיעה לפגישה בשעה היעודה, היא נכנסה ללשכתו של הפקיד הנ"ל, ולתדהמתה היא רואה אותו יושב על כורסתו בניחותא, כאשר הוא מחזיק בין אצבעותיו לא פחות ולא יותר את ה... אייפון בעצמו. כמובן שמאותו רגע הפגישה כולה הפכה למיותרת, והמנהלת הצדקנית יצאה אבילה וחפוית ראש.

4 מספר הרב... בכיתה של ביתי ישנה קבוצה משמעותית של בנות שבביתם ישנו אינטרנט פרוץ באופן רשמי. הבנות הללו הפכו לקבוצה רעשנית ומגובשת, בעלת נושאי שיחה משותפים, הנמצאות במרכז המרקם החברתי ונותנות הטון של הכיתה.

אולם המקרה החמור ביותר היא אחת הבנות שהוריה מחזיקים ברשותם לא פחות מאשר... כלב! הנהלת בית הספר לא רצתה לקבל את אותה בת, אך משרד החינוך נעמד על רגליו האחוריות, והראה לכולם "מי כאן בעל הבית"...

5 מספר הרב... לפני תחילת שנת הלימודים האחרונה, ערכה הנהלת בית הספר ב... כנס מיוחד לאמהות של הבנות העולות לכיתה א'. בכנס זה נשמעה הרצאה שמטרתה הייתה ללמד את האימהות כיצד להכין את ילדותיהן לקראת שנת הלימודים. הרצאה זו ניתנה מפיה של פסיכולוגית חילונית. בדורות

לכבוד מערכת קול החינוך הע"י.

אבקש להביא לידיעת הקוראים שלל ידיעות על הקורה במוסדות החינוך שלנו.

1 בחורף האחרון נערכה מסיבה לכיתות ב' בביה"ס בית יעקב בשכונת... המסיבות נערכו לכל כיתה בנפרד, בזו אחר זו. יום אחד, הופתענו לקבל מבית הספר הודעה כתובה בזה הלשון - "אין לצלם במסיבה בכל מכשיר אחר מלבד מצלמה, מפני מראית העין". כמובן שהתקוממנו מאד כנגד הנוסח הצורם, המתייחס בסלחנות רבה לעצם החזקת המכשירים הטמאים, דבר הנוגד את תקנון הבסיסי של כל בית ספר חרדי באשר הוא.

באחד הבקרים שלאחר מכן הלכתי בעצמי לבית הספר, נכנסתי לחדר המנהלת והשמעתי בפניה את זעקתי. המנהלת, שהיא אמנם בסדר גמור בפני עצמה, אך ידיה כבולות כמובן, החלה להתנצל. היא הסבירה לי שבית הספר מלא בבנות שמגיעות מבתי המחזיקים את אותם מכשירים מעוררי בחילה. היא הוציאה בפני קלסר עם כרס, המכיל את כל שמות הבנות בבית הספר עם מספרי הטלפון שלהם. בכל עמוד היו כמה מספרי טלפון שסומנו

על ידי המנהלת בלורד זרחני. אלה היו מספרים לא כשרים. היא הסבירה לי שזהו הצעד היחידי שיש לאל ידה לפעול בענין ה"לא כשרים" - לסמן את מספרי הטריפה עם לורד זרחן... אכן, שיטה יעילה ופשוטה. בסיום השיחה סוכם שלכל הפחות בהודעות הבאות שישלחו להורים לקראת המסיבות הבאות יושמטו המילים המקוממות "מפני מראית העין", ואכן כך הוה. אבל בכל הנוגע לבעיית האיפונים, המסקנה הייתה כדלעיל, טיפול בשיטת ה"לורד הזרחן".

(עד כאן עדותו של הרב... ורק הערה אחת יורשה

לנו להעיר בשולי דבריו. צריך לשים לב, שאותם הורים שנתנו לבית הספר את המספר הטרף שברשותם,

זה לא האיפונים ה"רגילים", אלו שמחזיקים שני

מכשירים, אחד גלוי ואחד נסתר. הסוג הזה אינם נותנים לבית ספר

את המספר הטרף. הרי כל המטרה של המכשיר הכשר שנמצא בכיס השני, הוא לא בא לעולם אלא בכדי לתת את המספר הכשר למוכירות של החיידר ובית הספר, כדי להכריז 'כשר אני'. הם אינם חשודים לעמוד במסיבת סידור ולצלם עם אייפון. כאן מדובר על אייפונים רשמיים, העושים את תועבותיהם ושיקוציהם באופן רשמי, ביד רמה, ובעזות מצח. אצלם האיפון הוא כלי התקשורת הרשמי של הבית, וכשהאייפון הוא רשמי, כל דרדק מבין מה יש במחשב, ומה הבת והבן עושים כל אחרי הצהריים, מרגע שהם חוזרים עד שהולכים לישון. וכל הטומאה הזאת נכנסת לבית הספר באופן רשמי ומוצהר, מהדלת הראשית, והמנהלת האמיצה יכולה לכל היותר לאזור אומץ ולבקש "מפני מראית העין", רק לא במסיבת סידור. אנא, רחמו עלינו, בטובכם הגדול, אל תעשו לנו כאלו בושות...

ולגבי ה"לורד הזרחן" - מדובר ברעיון חדשני, שיכול לפתור בעיות רבות במערכות הכשרות למשל. כך למשל יוכלו מסעדות טריפה לקבל הכשר,

טיפול בשיטת ה"לורד הזרחן"

שחל בדרך ארי ב...אוטובוס

לכבוד המערכת

אבקש לפרסם מכתבי זה, אולי יתעוררו מכך הקוראים.

בראשית דברי אביע רגשותי העמוקים, רגשות תודה על המסגרת החשובה והחיונית - עלון "קול החינוך", הנותן ביטוי לזעקת היהדות מידי הקמים עליה, מסגרת שיצרתם בעמל ובמסירות אמיתית למען הצלת החינוך.

הנני נמנה על תלמידי כולל פוניבז' בב"ב, ואני רואה חובה לספר את אשר שמעתי מפי אחד המיוחדים ממופלגי הכולל ומהנודעים בו בגדלות בתורה בעומק העיון ושליטה נפלאה בכל מרחבי הש"ס. המאורע אותו שמעתי

מפיו צריך לזעזע כל מי שלב בשר בקרבו ולהעיר אחרוני הנרדמים ולהקיצם משנתם מבעוד מועד!

וכך סח לי: לביקור חולים שערכו בנותיו אצל זקנתם שהיתה מאושפזת בתל אביב, הוצרכו לנסוע באוטובוס המגיע לבי"ח איכילוב. תוך כדי נסיעה יצרו קשר טלפוני בנוגע לטיפול רפואי שזקוקה לו החולה, תוך כדי שהם משאירים למוקדן מס' טלפון ושם ליצירת קשר חוזר.

לתדהמתם, עם סיום השיחה פונה אליהם אדם בלבוש חרדי מעט מודרני, אבל חרדי! ואומר: שמעתי את שמכם, משפחתכם מוכרת לי, רשמתי לעצמי גם את מס' הטלפון שלכם כפי ששמעתי בשיחתכם, ובהמשך אחזור ואתקשר עמכם, אני עוסק ב... "ציד נפשות" - כן, כך הוא התבטא על עצמו! - אני לא "צד" לצבא, אלא ל"שוק העבודה", ובעצם, כך הוסיף הברנש הלז, אין צורך בטלפון נוסף, הנה כאן במסלול אוטובוס זה,

ברחוב המקביל יש חברת ביטוח גדולה שיכולה לקבל תלמידות בגילן לעבודה, ישר, עכשיו גשו לשם, ותקבלו מיד לעבודה, מה אתן חושבות שאני לא יודע מה נותנים לכם כיום בסמינר? בטח אתם שם בלחץ, מושכים אתכן עם שלש שנות לימוד יקרות וזאת אחרי סיום תיכון, ואילו כאן יש לכן משכורת עכשוית ומכובדת, יחד עם קידום בהמשך הקורסים, תוך כדי עבודה!

כמובן שתכונת הצניעות המוטבעת בהן לא איפשרה להן כלל לענות, והלז שניצל את שתיקתן, המשיך בפטפוטי המרושעים: הרי אני מכיר את... ואת... כשהוא נוקב בשם קרובי משפחתן, פלוני למד איתי ב... ופלוני ב... אבל אני שיניתי גישה, אני חרדי למהדרין, אבל עם "ראש על הכתפיים", וכשהוא לא פוסק מלהג ולפטפט, מוציא מכיסו מכשיר וביקש להראות להם ואמר: הנה, פלוני שהוצאתי לשוק העבודה, כך היה נראה וכך הוא נראה כיום. והנה פלוני והנה פלוני, וכך

מתחילת שנת הלימודים ועד לחנוכה, משום שזה "לא הסתדר". כמובן שתקלה כזו לא הייתה מתרחשת בשום מקצוע אחר. בנות רבות סיפרו כי שיעור פרשת שבוע מתבטל לעיתים קרובות לטובת "דברים דחופים" אחרים.

* * *

העובדות המחרדות שקראנו עליהם עתה, מובילות אותנו למסקנה שהחינוך העצמאי כיום הינו רשת חינוך בדרך ל"ממלכתית", הכפופה לפקיד משרד החינוך ולכל שגיונותיהם, חינוך חרדי, שהפך הממלכתי שבו הולך ומתעצם, והפך החרדי שבו מצטמק ורע לו.

ומה אומרים במערכת עצמה?

מנהלת בית הספר ב... פגשה אמא לבת שנרשמה לבית הספר. האם הנרגשת הזכירה למנהלת הותיקה כי היא עצמה בוגרת בית הספר. המנהלת מיהרה לצנן את התלהבותה, כשהיא מבהירה לה בכאב רב כי "מה שהיה זה, לא מה שיהיה". היום הכל אחרת, פעם הכל היה ערכים ויראת שמים, תורה ומצוות, היום זה דור אחר. היום חומר הלימודים הוא אחר, הרבה גשמיות וקריירה, הבתים אחרים, יש הורים עם אייפונים, וכולי וכולי. האם המאוכזבת שאלה את המנהלת "מי ערב לי שהמורות בלי אייפונים?", והמנהלת שהיא על גבול גיל הפרישה, אמרה "כל עוד אני פה - זה לא יהיה". כלומר - זה הנושא עליו צריך להלחם.

הקודמים אשה כזו היו קוראים לה "שיקצה", בתחושת קבס וקיא, ומסובבים את הראש לצד השני, ואילו כיום היא מקבלת במה לדבר בפני אמהות ישראל הכשרות, ולהדריך אותם בנושא העומד ברומו של עולם - קודש הקדשים - דרכי החינוך של בנות ישראל. וכמובן שאשה כזו כל השקפותיה בנויות על הררי האפיקורסות והטומאה שהיא בלעה אל קרבה מיום היותה על האדמה עד היום הזה, ואת כל הביב והרפש הזה היא מנחילה לנשות ישראל.

6 מספר הרב... אשתו ממלאת תפקיד חינוכי מסוים בבית ספר בעיר... יום אחד, הגיע דרישה ממשרד החינוך להכניס לבית הספר פסיכולוגית חילונית. המנהלת התנגדה נחרצות. היא פנתה לחינוך העצמאי, שם אמרו לה שאין להסכים לדרישה זו. אחרי תקופת מה, בכל פעם שהייתה צריכה לעשות משהו מול משרד החינוך, התנכלו אליה ואמרו לה שהדבר הזה צריך חתימה של מנהלת בית הספר.

בצר לה היא פנתה שוב לחינוך העצמאי, שם אמרו לה ש"אין מה לעשות". בסופו של דבר היא נכנעה, והכניסה את הפסיכולוגית, בתנאי שלכל הפחות לא תשב לשיחות פנים אל פנים עם ילדות. וכך נכבשה עוד פיסת קרקע, במלחמה לחיסול עצמאות החינוך החרדי.

7 ישנם הורים רבים שהתעוררו לאחרונה לבדוק כמה לימודי יהדות לומדות בנותיהם בבתי הספר, בדקו - ונחרדו. כך למשל גילה הרב... כי בכיתת בתו לא הייתה כלל מורה לפרשת שבוע

מכניסים את הילדים ל"כספת"...

נחשול של זמורות זרות מאיים על בתי התשב"ר

קול המונה של רומי שוטף את היקום, המרחב העולמי, הפועל בצמוד להתפתחות הטכנולוגית המהירה והבלתי מוגבלת, מייצרת יכול אין סופי של נושאים חברתיים. נושאים חדשים ונושאים ישנים ממוחזרים, שלל ההצעות והאתגרים שאנשים מכל גווני החברה מבקשים להציע אינו נגמר. בולמוס זה הינו מנת חלקו של כל מי שעוסק עם ציבור ובפרט עם הנוער - הגדיים שייחפכו בעתיד לתיישים, בהם שואפים להשקיע את ההשקעה המירבית.

כל מפעל חברתי מכל סוג שהוא, נצמד ל"תלמודי התורה". דומה שבעלי הפרויקטים בטוחים שהם בעלי בשורה, מצילי האנושות, ועד שהם באים לשדרג את התתי"ם, הרי שהם לוקים בחסר, מוסדות נחשלים, בעייתיים, שאינם מייצרים את "האזרח האידיאלי".

מלבד זאת, גופים ציבוריים אלו המגלגלים הון רב, על מנת להצדיק את קיומם עליהם לפעול בשטח, ולדאבוננו ילדי ישראל הטהורים והקדושים שעל הבל פיהם שאין בו חטא קיים העולם, על גבם מבקשים הללו להפעיל פרויקטים שונים ומשונים, המעביר אותם לעולם אחר מייעודם הקדוש. במה דברים אמורים:

בימים אלו התקיים בירושלים "יום עיון למנהלים ולמפקחים" תחת הכותרת "מ-חירות לאחריות - שבוע חינוכי כמוביל שינוי". ימי העיון התקיימו בחסות: החברה העירונית אריאל - החברה למתנ"סים רשת חברתית אמיתית - חינוך ירושלמי מינה"ח עיריית י"ם אגף ח"ן חרדי - עיריית ירושלים הנושאים שהועברו בכינוסים היו כדלהלן וגם תחת חסות הגופים הללו:
1) מסילה - לכלכלה נבונה. (2) יד אליעזר. (3) שלהבת - מרכז חינוכי רב תחומי. (4) לימוד נע - הפעלה מוטורית מכוונת למידה. (5) פעם - חווייה יהודית ירושלמית. (6) מינהל קהילתי - גאולה בוכרים.

אם תשאלו אותנו, מה הקשר בין ילדי ישראל קדושים וחינוכם לתורה ולתעודה, לבין למשל ארגון "מסילה", וכי כבר בגיל זה אמורים הם לקבל אילוף כיצד לכלכל את צרכי הכלכלה היומיומית שלהם? או מה בדיוק הקשר בין "מינהל קהילתי" למינוף עתידם הרוחני של עמלינו אלו הבנים?

על אותו יום עיון, שמענו מאחד המנהלים שנכח במקום, ונחרד לראות מה מנסים לדחוף לילדי ישראל הטהורים. לדבריו החוברות שחולקו שם מעידים על תוכניות זרות ומיותרות המתוכננות על גבם של ילדי תשב"ר טהורים, ולדעתו חובה להגיב על כך ובמיוחד חוברת בשם "כספת - לתלמודי תורה" שי"ל ע"י ארגון "מסילה". אך מאחר והחוברת כבר לא מצויה תחת ידו, פונים אנו במסגרת זו, אם יש אי מי שבידיו מצויה החוברת האמורה, נא להודיענו או לשלוח לנו בפקס המערכת: 03-691-5752 או למייל המצויין סמוך לכותרת הראשית של העלון.

בתודה, המערכת

מנה ומנה חללים שקצר בחרבו והפילים לברא שחת.

הורים יקרים, מערכת משומנת מתקציבי ענק אורבת לנפש צאצאינו, כמה קרירות יכולה לצאת משיחה "מיסיונרית" שכזו! כמה פריצות, כמה הפקרות! שמים יזעקו, עורו עורו והתעוררו מבעוד מועד!

בני ישיבות לאנשי רפואה?

לכבוד "קול החינוך"

מעל במה נכבדה זו הנני מבקש להעיר אודות עלון "איש לרעהו", העוסק בנושאים ש"בין אדם לחבירו" ומחולק בבתי הכנסת רבים.

לאחרונה פורסמה בעלון הנ"ל מודעה מטעם ה"אגודה למלחמה בשחפת", על תחרות יצירות לבני ישיבות (תמורת מלגות). תחת הכותרת: "נמק לפי ראות עיניך מה גרוע בעישון" בני הישיבות מוזמנים לשלוח חיבור עם "תוכן מקורי מעניין ומשכנע ספרותי ופובליציסטי בנוגע למניעת העישון". (אורך 200 עד 500 מילים עדיף במחשב). דרושים נציגים בישיבות תמורת מלגה, החומרים יהפכו לרכוש של "הליגה למלחמה בשחפת" וזכותם לפרסום.

כמובן שעצם המלחמה במחלת השחפת הוא דבר חיובי ונצרך, אך אין הדבר מתיר להשקיע בני ישיבות ביצירת חיבורים, שמלבד ביטול תורה שבדבר, והיסח הדעת מה'עסק' היקר מפנינים, הרי התעסקות בכתובת מאמר בנושא זה מחייב את הכותב בעל כרחו להיפך למדען זוטרי היודע את מכמני בעיות העישון, ולשם כך עליו להתעמק בספרי המדע שכמובן אינו בנמצא ביני עמודי דגרסי על כל המשתמע.

נכון שמוחם של בני הישיבות הינו חריף וחד, אך חלילה מלנתב מעלות אלו לדברים שמחוץ לכותלי בית המדרש, ובפרט כיום שקיימת מגמה גלויה למשוך את בני הישיבות החוצה ח"ו.

בכל הכבוד הראוי, קורא קבוע

כתובת האימייל שלנו הוחלפה, ומעתה היא כדלהלן:

kol581562@gmail.com

מייל בפקס ובאישור ועד רבני